

at Diskussionen oftere i de følgende Dage vil komme til at vende tilbage dertil, og jeg antager derfor, at der endnu flere Gange vil blive givet mig saa megen Seilighed til at vende tilbage til dette Emne, at jeg ikke særlig behøver at gaa ind derpaa idag, da jeg ikke finder det nødvendigt i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Men jeg skal kun overfor en enkelt Udtalelse fra et æret Medlem sige, at forsaavidt han opfatter den nuværende Tilstand i Danmark og Europa som en Overgangstilstand til, hvad han kaldte den nationale Folketretstid, der vilde komme senere, saa er jeg enig i det Høflige om, at man kunde komme derhen, men det er et Ønske, en Fremtidstænke, og saalænge vi endnu ere i Nutiden, stiller det sig for mig, at det dog vil være fornødt først at indrette sig efter den. Det, der egentlig kan antages at rejse mest Misstemning mod det nuværende Lovforslag, som overhovedet mod de Lovforslag, jeg har havt den Ære at forelægge, er — jeg tror vistnok deri at træffe det Rette — at de koste saa mange Penge, men jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer ikke ganske ere frie for at overdrive disse finansielle Konsekventer en lille Smule. Der er meget ofte talt om 7 Millioner; disse 7 Millioner ere, saavidt jeg skønner, nu strax en Afrunding af 6,800,000 Rb.; thi mere end noget over 6,800,000 Rb. have virkelig ikke Udgifterne til Forsvarsvæsenet, baade Hær og Flaade, baade de ordinære og de overordentlige, løbet op til, naar der tages Gjennemsnittet af de 5 Aar fra 1867 til nu. Men selv i disse 6,800,000 Rb. stikker der, som jeg allerede tidligere har havt den Ære at gjøre opmærksom paa, en hel Del Penge, der slet ikke komme Forsvarsvæsenet til Gode, i det Allernidste 200,000 Rb., og de 7 Millioner gaa saaledes ned til 6,600,000 Rb. Men saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar man er saa nøieregnende med at tage alle Udgifterne til Hæren med, saa maa man virkelig ogsaa tage de Indtægter med, som Hæren forskaffer. Regner man Alt med, hvad der behøves til nyt Materiels Anskaffelse, saa maa man for det samme Tidsrum trække fra, hvad der saas ind ved at sælge det gamle Materiel, og saa faar man atter i Gjennemsnit 200,000 Rb., og vi komme ned til 6,400,000 Rb. Jeg skal ikke komme dybt ind paa finansielle Betragtninger, som ærede Medlemmer langt bedre ere inde i end jeg, men blot gjøre opmærksom paa, at mange Ting tager man slet ikke Hensyn til, f. Ex. hvad jeg havde den Ære at nævne igaar, at en Del Udgifter til Hæstevæsenet grunder sig paa en Omordning, der fandt Sted for nogle Aar tilbage, og hvorved en Naturalydelse af Distriktshefte omsattes til en Ydelse i Penge af nogle og 60,000 Rb., og naar jeg omtalte, at til et Par Hundrede Tusinde Daler kunde man anslaa Realisationen i Militær-

etaten, saa er deri slet ikke indbefattet de Penge, der ere komne ind i Statskassen ved Salget af store militære Eiendomme. Her vil jeg bede ærede Medlemmer at erindre, at der dog er solgt nogle i de senere Aar, og at 1 Eiendom indbragte Statskassen over 1 Million; men der er ikke taget Hensyn til, at dette ene Salg giver Staten 36,000 Rb. aarlig i 10 Aar og en Nedgang af 46,000 Rb. paa Udgiftssiden. Lægger man alt dette til, ser man, at det bliver ikke 7 Millioner, men en Størrelse, der mere nærmer sig 6 Millioner, og naar man ser, at der deraf er 1 Million til ekstraordinære Udgifter, maa der altfaa atter trækkes en Del fra, for at komme til de ordentlige Udgifter, som Herloven og Flaadeloven bevirke. Jeg nævner kun dette, fordi ærede Medlemmer muligens senere kunne komme til at overveie, om der ikke overdrives noget i Angivelsen af, hvad Udgiften har været i de senere Aar. S Dvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, men endnu kun udtale Et, og det er, at da der jo fra ærede Medlemmers Side aldeles gjennemgaaende er kommet Udtalelser om, at man vil gaa en fornødt Mellemvei mellem de to sygelige Alternativer, som ere omtalte af det ærede Medlem for Belle Anits 2den Valgkreds (Berg), og da der af et andet æret Medlem blev sagt, at han i det Hele vilde støtte Lovforslaget, men naturligvis med det Forbehold, at han vilde overveie, om der ikke er Mulighed for at kunne gjøre Besparelser, saa vil jeg henstille til Thinget, om ikke Standpunktet i Grunden er ret godt, naar Krigsministeren tilegner sig disse sidste Ord — ogsaa jeg skal naturligvis overveie, hvad der kommer frem fra de Herrers Side, overveie, om det er muligt paa noget Punkt at gjøre nogen Besparelse — og naar saa de Herrer til Gjengjæld atter vilde overveie, om ikke det, der tabes ved eventuelle Besparelser, kan være saa meget, at det paa mange af de Punkter, hvor jeg beder Dem om at holde paa, hvad der er foreslaaet, virkelig maa siges, at hvad der kan spares, staar ikke i Forhold til det, der tabes.

Sindenburg. Det maa jo være Meningen, naar der i en Lov staar en Bestemmelse om, at den efter 5 Aar skal underkastes en Revision, at de Erfaringer, der ere høstede i Mellemtiden, komme til Nytte ved de fornøvede Forhandlinger, og det er derfor naturligt, at der i Lovforslagets Motiver stadig er anstillet Betragtninger af denne Natur. Men jeg tror, at med Hensyn til et enkelt Punkt, hvorefter jeg skal tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger, gaar denne Betragtning af de Erfaringer, som der har været Anledning til at gjøre, ikke tilstrækkelig langt tilbage. Det er med Hensyn til de saakaldte værnepligtige Befalingsmænd eller, som man har været